

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3156/2017. (VI. 21.) AB VÉGGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kaposvári Törvényszék 1.Bf.463/2015/6/III. számú ítélete, és a Nagyatádi Járásbíróság 13.B.34/2014/34/IV. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása, és megsemmisítése iránti alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozók – személyesen eljárva – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal éltek a Kaposvári Törvényszék 1.Bf.463/2015/6/III. számú ítélete, és a Nagyatádi Járásbíróság 13.B.34/2014/34/IV. számú ítélete ellen, azok alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt.
  - [2] Az indítványozók beadványukban előadták, hogy saját kerítésük építése közben a szomszéd fejszével rájuk támadt, és rágalmazta őket. Feljelentésük nyomán azonban az eljáró bíróságok lényeges dolgokat megváltoztattak, illetve semmissé tettek. Figyelmen kívül hagytak olyan tényeket és bizonyítékokat, amelyeket a rendőrség a lefolytatott nyomozás során – videofelvétel, tanúvallomások, helyszíni szemle alapján – megállapított. Sérelmezték, hogy az ügyet „sima zaklatásnak vették”, az ügyészségen panaszt is tettek emiatt, azonban panaszuk elutasításra került azzal, hogy a cselekmény önmagában nem alkalmas sem emberölés előkészülete, sem pedig emberölés kísérletének megállapítására, ugyancsak nem alkalmas életveszélyt okozó testi sértés kísérletének megállapítására. Azt is sérelmezték, hogy nem vették magánlaksértésnek az ügyet. A szerintük helytelenül alkalmazott büntető anyagi jogszabályokat illetően utaltak a Büntető törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 6. §-ára, valamint 81. §-ára. Véleményük szerint az évek óta tartó viszály éppen a bíróságok miatt fajulhatott idáig, mivel az elkövető bűncselekmények sorozatát követheti el, és „ezért nincs priusza sem, mert soha nem kap olyan büntetést, amely visszatartó erővel hatna rá”.
  - [3] Törvényességi felülvizsgálatot kérve fordultak az Alkotmánybírósághoz, mivel álláspontjuk szerint a sérelmezett bírósági ítéletek megsértették az Alaptörvényt, és az „EJEB Egyezményének” több pontját. Előadták, hogy bár az ügyben sértettek voltak, csak tanúként szerepelhettek az eljárásban. Az érintettség körében előadták, hogy a vádlott ügyvédje a tanúkihallgatás során gúnyos megjegyzéseket tett rájuk, az eljáró bíró ugyanakkor a jogi képviselőt nem figyelmeztette. Kifogásolták továbbá, hogy a másodfokú ítélet jogerőre emelkedéséről csaknem másfél hónap elteltével értesültek, egy „simán” (tértivevény nélkül feladott) levélből. Ezt követően hosszasan ismertették az eljárás során tapasztalt jogsértéseket, lényegében az egész eljárást és a kiszabott szankciót is sérelmezték.
  - [4] Az indítványozók szerint a sérelmezett bírósági döntések megsértették az Alaptörvény I. cikk (1)–(3) bekezdéseit, a IV. cikk (1) bekezdését, az V. cikket, a VI cikk (1) bekezdését, a IX. cikk (1) bekezdését, a XIII. cikk (1) bekezdését, a XV. cikk (1)–(2) bekezdéseit, a XXIV. cikk (1) bekezdését, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseit.
  - [5] Az Alkotmánybíróság főtítkára teljes körű hiánypótlásra hívta fel az indítványozókat, és javasolta, hogy bár az alkotmányjogi panasz eljárásban a jogi képviselet nem kötelező, szakmai segítségért forduljanak ügyvédhez, vagy jogvédő társadalmi szervezethez.
  - [6] Az indítványozók ezt követően eredeti beadványukat részben kiegészítették, nagyobb részt megismételték az alkotmányjogi panasz kérelmükben foglaltakat, valamint „halasztást” kértek, hogy jogi képviselőt kereshessenek.
  - [7] Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz befogadására nyitva álló határidőt erre is tekintettel meghosszabbította.
- [8] 2. Az Alkotmánybíróság elsőként megvizsgálta az alkotmányjogi panasz befogadásának törvényi feltételeit.

- [9] Az Abtv. 30. §-a értelmében az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az első fokon eljáró bíróság tájékoztatása szerint a Kaposvári Törvényszék 1.Bf.463/2015/6/III. számú ítélete tértivevény nélkül került kiadásra az érintetteknek 2016. április 5. napján. Az indítványozók bejelentése szerint a másodfokú ítéletet számukra 2016. április 7. napján kézbesítették. Az alkotmányjogi panasz 2016. május 9-én – a törvényes határidőn belül – érkezett az Alkotmánybíróságra.
- [10] Az Abtv. 53. § (2) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panasz iránti indítványt – a 26. § (2) bekezdése szerinti eset kivételével – az ügyben első fokon eljáró bíróságnál kell az Alkotmánybíróságnak címezve benyújtani. Az Ügyrend 25. § (7) bekezdése értelmében amennyiben az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 53. § (2) bekezdésétől eltérően közvetlenül az Alkotmánybíróságnál nyújtották be, és az ügyben az első fokon eljáró bíróság a beadvány tartalmából megállapítható, a beadványt a főtítkár – a Ve. és Nsztv. szerinti eljárások kivételével – megküldi a bíróságnak. Ennek értelmében az Alkotmánybíróság főtítkára az alkotmányjogi panaszt megküldte az első fokon eljáró Nagyatádi Járásbíróságnak.
- [11] Az Abtv. 27. §-a értelmében az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy fordulhat az alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés, vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az indítványozók az alapügyben sértettként szerepeltek.
- [12] Az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében az indítványozó érintettségét illetően a befogadás során vizsgálandó, hogy a büntetőeljárás keretein belül milyen minőségben vett részt az alkotmányjogi panaszos. Az Alkotmánybíróság korábban már rögzítette, hogy senkinek sincs alkotmányos joga a büntető igény létének vagy hiányának kizárólagos bírósági eldöntésére [42/1993. (VI. 30.) AB határozat, ABH 1993, 300, 303.]. Az állami büntető igény keletkezése és érvényesítése során a bűncselekmény sértettjének az elkövető megbüntetésével kapcsolatos kívánsága csak korlátozott mértékben játszik szerepet [13/2001. (V. 14.) AB határozat, ABH 2001, 177, 187.]. Tehát önmagában a sértetti pozíció nem biztosít alapot az alkotmányjogi panasz eljárásban a személyes érintettség megállapítására a tekintetben, hogy az állam gyakorolja-e, illetve miként gyakorolja büntető igényét [lásd: 1/2015. (I. 16.) AB határozat, Indokolás [9]; 14/2015. (V. 26.) AB határozat, Indokolás [17]–[18]].
- [13] A rendelkezésre álló iratokból az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozók az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló eljárásban tanúként vettek részt, a sérelmezett bírósági ítéletek rájuk nézve – mint tanúkra – rendelkezést nem tartalmaznak. Önmagában annak kifogásolása pedig, hogy az eljáró bíróságok hogyan minősítették az elkövető cselekményét, és miért nem az alkotmányjogi panaszosok által megfelelőnek tartott szankciót szabtak ki, nem alapozza meg az érintettség megállapításához szükséges Alaptörvényben biztosított jog sérelmének valószínűségét.
- [14] 3. Tekintettel arra, hogy az indítványozók érintettsége nem volt megállapítható, az Abtv. 56. § (1) bekezdése, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *c*) pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (3) bekezdésére az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz befogadását visszautasította.

Budapest, 2017. június 13.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1074/2016.

